

(címer)

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA Gf.III.30.170/2018/7. szám

A Szegedi Ítéltábla **jogtanácsos neve (címe)** által képviselt **felperes neve, székhelye** szám alatti székhelyű felperesnek, – **ügyvéd neve (címe)** által képviselt **alperes neve, székhelye** szám alatti székhelyű alperes ellen szerzői jogdíj megfizetése iránt indult perében a Kecskeméti Törvényszék 2018. március 13. napján kelt 15.G.21.249/2017/11. sorszám alatti ítélete ellen a felperes által 12. sorszám alatt, az alperes által 13. sorszám alatt benyújtott fellebbezés és a felperes Gf.III.30.170/2018/3. szám alatt benyújtott csatlakozó fellebbezése folytán lefolytatott fellebbezési eljárásban meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

Az elsőfokú bíróság ítéletét részben és akként változtatja meg, hogy az alperest terhelő marasztalási összeget 413.022,- (Négyszáztizenháromezer-huszonkettő) forintra felemeli. A felemelt marasztalási összeg után járó késedelmi kamat mértékét akként pontosítja, hogy az alperes köteles megfizetni a felemelt marasztalási összeg után az elsőfokú bíróság ítéletében megjelölt időponttól kezdődően a kifizetés napjáig járó minden naptári félév teljes idejére az érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamatát.

A közjegyzői díjból és illetékből álló elsőfokú perköltség összegét 25.151,- (Huszonötezer-egyszázötvenegy) forintra leszállítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül leletezés terhével 15.000,- (Tizenötezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 30.000,- (Harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az alperes 2014. április 10. napjával került bejegyzésre a cégnyilvántartásba, főtevékenysége italszolgáltatás. Az alperes üzemelteti a (**alperes székhelye**) szám alatti **B Kávézót**. A vendéglátó üzlet III. kategóriájú, a hét minden napján nyitva tart.

Az alperes 2014. március 11. napján használatbavételi szerződést kötött a tulajdonossal az üzlethelyiségben található tárgyi eszközökre és immateriális javakra. A szerződés részét képezte 1 db Zotac Ion Intel mini PC, 1 db Sony TA-VE610 Hifi erősítő, 1 db Panasonic TH-42PS9 plazma monitor, 1 db Panasonic TH-42PW5 plazma monitor, 1 db Inter Core i3 PC mini ITX/asztali számítógép, 4 db Infinity Primus 150 hangfal, 1 db Infinity Sub aktív mélyláda.

A felperes 2015. április 23. napján helyszíni eljárás során megállapította, hogy a helyiségben gépzene szolgáltatására alkalmas tv és számítógép található, a felhasználás kezdő napja 2014. október 1. napja. Az adatlapot az alperes képviselőjében **személy 1** aláírta.

A felperes által 2015. július 22. napján a kávézóban megtartott helyszíni eljárás eredményeként kiállított adatlap szerint az üzlethelyiségben gépzene szolgáltatására alkalmas tv található. Az adatlapot **személy 2** cégszerűen aláírta.

A felperes 2016. december 21. napján ismételten helyszíni eljárást tartott, megállapította, hogy az üzlethelyiségben gépzene szolgáltatására alkalmas 1 db Panasonic TH-42PS9, valamint 1 db Panasonic TH-42PW5 típusú tv készülék és 1 ISR-1 típusú egyéb berendezés található, melyen keresztül gépzene szolgáltatás folyik azzal, hogy ez utóbbi készülék egy Sony TA-VEG 610 típusú erősítőn keresztül kerül megszólaltatásra. Az adatlap az alperes részéről aláírásra került.

A felperes az alábbi jogdíjfizetési értesítőket állította ki:

- 2015. április 22-től 2015. június 30-ig terjedő időtartamra szolgáltatott gépzene után alapidíjat, előadóművészi és hangfelvételi jogdíjat, valamint költségátalányt mindösszesen 81.972,- forint összegben 2015. május 13-i fizetési határidővel;
- 2015. július 1-től 2015. szeptember 30. napjáig terjedő időtartamra gépzene szolgáltatás után alapidíjat és előadóművészi, valamint hangfelvétel jogdíjat összesen 53.882,- forint összegben 2015. augusztus 12-i fizetési határidővel;
- 2015. október 1. napjától 2015. december 31. napjáig tartó időtartamban gépzene szolgáltatása után alapidíjat, valamint előadóművészi és hangfelvételi jogdíjat 53.882,- forint összegben 2015. október 23-i teljesítési határidővel;
- 2016. január 1. napjától 2016. március 31. napjáig tartó időszakra háttérjellegű zenefelhasználás címén alapidíjat, előadóművészi és hangfelvétel jogdíjat összesen 53.283,- forint összegben 2016. március 1. napi teljesítési határidővel;
- 2016. április 1-től 2016. június 30. napjáig tartó időszakra háttérjellegű zenefelhasználás címén alapidíjat, előadóművészi és hangfelvétel jogdíjat összesen 53.283,- forint összegben 2016. június 30-i teljesítési határidővel;
- 2016. július 1-től 2016. szeptember 30. napjáig felhasználási engedély címén 62.838,- forintról 2016. július 22-i teljesítési határidővel;
- 2016. október 1-től 2016. december 31. napjáig terjedő időszakra vonatkozó háttérjellegű zenefelhasználás címén alapidíjat és előadóművészi, valamint hangfelvétel jogdíjat összesen 53.882,- forint összegben 2016. november 10-i teljesítési határidővel.

Az alperes a 2016. április 29. napján kelt nyilatkozatában arról tájékoztatta a felperest, hogy 2015. május 7. napjától kezdődően az alperes üzletében hallható zenei tartalom tekintetében az alperes kizárólag a **D Kft.** által biztosított ún. közvetlen jogkezelésű zeneállományt használja. A **D Kft.** digitális egyutas berendezésén keresztül megszólaló zenetartalom teljes egészében olyan zenei művekből áll, amelyek zenetulajdonosa az **(felperes neve)-nél** a kollektív jogkezelés ellen tiltakozott és ezt az egyesület az érintett zeneművek tekintetében hivatalosan tudomásul is vette. A szolgáltatott zeneművek a zenetulajdonos közvetlen jogkezelése alá tartoznak. A megjelölt művek teljeskörű jogtulajdonosa az **(jogtulajdonos neve)**, a művek jogkezelésével a **D Kft.** került

megbízásra Magyarországon. Mindezek alapján az alperes arra kérte a felperest, hogy az üzletben hallható zenei tartalom kapcsán jogdíj igényt vele szemben ne támasszon.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 413.022,- forint szerzői és szomszédos jogdíj megfizetésére, valamint a tőkeösszeg után 2016. november 11. napjától a kifizetés napjáig járó, a Ptk. 6:155. § (1) bekezdése szerinti, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8 százalékponttal növelt mértékű kamata, 40,- eurónak a Magyar Nemzeti Bank a késedelem kezdő napján érvényes hivatalos deviza középárfolyama alapján meghatározott forint összege, azaz 12.316,- forint mint behajtási költségátalány, valamint perköltség megfizetésére. A felperes perköltség címén a fizetési meghagyásos eljárásban megfizetett 12.760,- forint eljárási díjat, a 12.391,- forint összegű eljárási illetéket, valamint 10.000,- forint ÁFA-mentes jogtanácsosi munkadíjat érvényesített. Keresetét azzal indokolta, hogy a szerzői és szomszédos jogi jogosult egyedi engedélyezési jogától eltérően egyes jogok gyakorlása ún. közös jogkezelés körébe tartozik. A közös jogkezelés során a felhasználás jellege és körülményei miatt egyedileg nem gyakorolható szerzői jogok érvényesítését, a felhasználás engedélyezését, jogdíjak és a felhasználás egyéb feltételeinek megállapítását, a jogdíjak beszedését és felosztását az Szjt. 85. §-a, illetve 2016. július 28. napját követő felhasználások esetében a 2016. évi XCIII. tv. (Kjkt.) alapján a felperes végzi. A felperes jogosult a már nyilvánosságra hozott irodalmi és zeneművek nyilvános előadásának engedélyezésére az Szjt. 25. § (1) bekezdése alá tartozó esetekben. Nyilvános előadás alatt nemcsak a személyes előadóművészi tevékenységgel megvalósuló előadást kell érteni, hanem a műszaki eszközzel történő érzékelhetővé tételét is, ami zeneművek esetében az ún. gépzenei nyilvános előadás. Valamely hangfelvétel érzékelhetővé tétele nyilvános helyen a szerzői mű nyilvános előadását és ezzel egyidejűleg a szomszédos jogi teljesítmény nyilvánossághoz közvetítését is megvalósítja. A gépzenei, tehát nem élő adás útján történő felhasználás jellemzően együtt jár valamely hangfelvétel, illetve az abban foglalt előadóművészi teljesítmény felhasználásával. A közös jogkezelés körében az ellenkező bizonyításáig vélelmezni kell, hogy a felhasznált művek, illetve szomszédos jogi teljesítmények védelemben részesülnek. A következőket bírói gyakorlat szerint amennyiben valamely helyiségben zene lejátszására alkalmas berendezés van, az a vélelem is fennáll, hogy azt használják, a zenefelhasználás megtörténte ugyanis utólag kétséget kizáró módon nem zárható ki. A felperes 2015. július 22., majd 2016. december 21. napján végzett helyszíni ellenőrzések során megállapította, hogy az alperes által üzemeltetett üzletben olyan televíziókészülékek is megtalálhatók voltak, amelyek a digitális egyutas technikai berendezés fogalmának nem feleltek meg. A televízió készülék ugyanis funkcióját tekintve köztudomásúan szerzői művek, így például zeneművek érzékelhetővé tételére, láthatóvá és hallhatóvá tételére alkalmas műszaki eszközök. Az alperes előzetesen nem jelentette be a nyilvános zenefelhasználást, annak ténye a felperes számára 2015. április 23. napján vált ismertté.

Az alperes módosított ellenkérelmében a 96.533,- forint összegű, szomszédos jog megsértéséből eredő igénye tekintetében a keresetet elismerte, míg ezt meghaladóan annak elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az alperes üzlethelyiségében fellelt eszközök zeneszolgáltatásra nem voltak alkalmasak, így az alperes alkalmatlan eszközzel jogsértést sem tudott elkövetni. Állította, hogy az alperes soha nem üzemeltetett televízió készülékeket a vendéglátó üzletben, ugyanis ott olyan plazma monitorok kerültek elhelyezésre, amelyek hangszórókkal nem rendelkeznek, tv-, rádióadás vételére nem alkalmasak. A plazma monitorok hangszóró kivezetéssel, rádió-, tv tunerrel nem rendelkeznek, színesítő funkciót, reklámfelületi lehetőséget biztosítanak, az alperes azokat biliárd bajnokság képi megjelenítésére, esetleg hang nélkül a Paprika tv adásának megjelenítésére használta. Az alperes az üzlethelyiségben a D Kft. által biztosított Zenebox Polt Casting nevű közvetlen jogkezelésű zeneállományt használó eszköz útján nyújtott zeneszolgáltatást, ez az eszköz volt összekötve erősítővel és hangfalakkal.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest 321.489,- forint szerzői jogdíj és ennek 2016. november 11. napjától a kifizetés napjáig esedékessé váló jegybanki alapkamata, és 25.491,- forint fizetési meghagyás kapcsán felmerült díj és eljárási illeték, valamint 10.000,- forint ÁFA-mentes jogtanácsosi díj, mint perköltség megfizetésére. Az ítélet indokolása szerint a felek között nem volt abban vita, hogy az üzlethelyiségben 2 db Panasonic típusú falra szerelt plazma készülék volt elhelyezve, amelyet a helyszíni ellenőrzési jegyzőkönyv tv-ként jelölt meg. A helyszíni ellenőrzés során kiállított adatlapokat az alperes minden esetben aláírta. A perben az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a két monitor funkcióját tekintve nem volt alkalmas zeneművek, irodalmi művek, filmalkotások érzékelhetővé tételére, azaz a zeneszolgáltatásra. Az elsőfokú bíróság a perben szakértő tanúként hallgatta meg **(szakértő tanú neve)-t**, aki vallomásában elmondta, hogy a megjelölt készülékekhez tartozó gyári felhasználási utasítások szerint mindkét készülék bármikor, különösebb műszaki ismeretek nélkül alkalmassá tehető zene felhasználására, szerzői művek sugárzására. A felperest a jogdíj igények érvényesítése körében csak annak bizonyítása terheli, hogy az érintett üzlethelyiségben zeneszolgáltatásra alkalmas eszköz található. Az a körülmény, hogy a helyszínen zeneszolgáltatást nem rögzítettek, illetve a helyszínen hangszóró készülékeket sem leltek fel, önmagában nem alkalmas annak igazolására, hogy a készülékek alkalmatlanok a szerzői jogsértésre. Az elsőfokú bíróság ekörben az alperes által benyújtott bizonyítékokat, így a helyiségbérelti szerződést, valamint a **G** Számítástechnikai Szaküzlet által készített „szakvéleményt” ítélezése alapjául nem fogadta el. Az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy a következőes bírói gyakorlat alapján, a közönség számára nyitvaálló helyiségben elhelyezett zeneszolgáltatásra alkalmas eszköz esetén a zenefelhasználást vélelmezni kell, ami megalapozza a szerzői jogi díjigényt.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét teljeskörűen megalapozottnak találta, ugyanakkor a felperes kereseti kérelméből levonásba helyezte az alperes által elismert szomszédos jogok megsértésével felmerült összeget és a különbözeti összeg tekintetében marasztalta az alperest.

Az ítélettel szemben mindkét fél fellebbezéssel élt, a felperes csatlakozó fellebbezést is előterjesztett. A felperes elsődlegesen az ítélet kiegészítését kérte azzal, hogy a bíróság kötelezze az alperest 96.532,- forint szomszédos jogdíj és ezen összeg után 2016. november 11. napjától a kifizetés napjáig járó jegybanki alapkamattal egyező kamat a megfizetésére. A perköltség körében a közjegyzői díjból és eljárási illetékből álló összeget 25.151,- forintra kérte kijavítani. Arra az esetre, ha a bíróság a felperes bármely kérelmét akár részben nem teljesíti, a beadványt az ítélet elleni fellebbezésnek kérte tekinteni.

Az alperes az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a felperes keresetének elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy az alperes üzlethelyiségében talált plazma monitorok nem televízió készülékek, önálló hangszóróval, tv-, rádió tunerrel nem rendelkeznek. Ha az alperes hangszórókat csatlakoztatott volna az eszközre, akkor sem történhetett volna meg a szerzői jogdíj köteles felhasználás, jelforrás hiányában ugyanis nincs megjeleníthető tartalom. A zeneszolgáltatásra alkalmas eszköz fogalmát nem lehet kiterjeszteni zeneszolgáltatásra átalakítással alkalmassá tehető eszközre.

A felperes csatlakozó fellebbezésében az ítélet rendelkező részének kiegészítését kérte akként, hogy a bíróság kötelezze az alperest 96.532,- forint szomszédos jogdíj, és ezen összeg után 2016. november 11. napjától a kifizetés napjáig esedékes jegybanki alapkamattal egyező kamat megfizetésére. Az elsőfokú bíróság ítéletének elsőfokú perköltségről rendelkező részének megváltoztatását kérte, a közjegyzői díjból és az eljárási illetékből álló összeg helyesen 25.151,- forint. A felperes kérte továbbá az ítélet indokolásának kiegészítését arra figyelemmel, hogy az

alperes által üzemeltetett vendéglátó üzletben nem csupán két plazma televízió került elhelyezésre a peresített felhasználási időszakban, hanem egy Sony márkájú hifi erősítő 5 db 150 W teljesítményű Infinity márkájú hangfal, egy Zotac Ion Intel márkájú mini PC és PC mini IDX/asztali Intel Core i3 típusú számítógépek. A megjelölt műszaki eszközök köztudomásúan zeneszolgáltatásra alkalmasak, ezért a zenefelhasználás nem csupán a plazma televíziók, hanem a számítógépek, az erősítő és a hangfalak miatt is alaposan vélelmezhető.

A felperes fellebbezése és csatlakozó fellebbezése alapos, az alperes fellebbezése alaptalan.

A felperes szerzői jogi, valamint szerzői joggal szomszédos jogi védelem alatt álló művek jogosulatlan nyilvános előadása miatti díjigényt érvényesített az alperessel szemben.

A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. tv. (Szt.) 1. § (1) bekezdése értelmében az irodalmi, tudományos és művészeti alkotások szerzői jogi védelem alatt állnak. Az Szt. 9. § (1) bekezdése alapján a szerzőt a mű létrejöttétől kezdve megilleti a szerzői jogok – a személyhez fűződő és vagyoni jogok – összessége. Az Szt. 16. §-ának (1) bekezdése szerint a szerzői jogi védelem alapján a szerzőnek kizárólagos joga van a mű egészének vagy valamely azonosítható részének anyagi formában és nem anyagi formában történő bármely felhasználására és minden egyes felhasználás engedélyezésére. A szerzőt a mű felhasználásáért díjazás illeti meg (16. § (5) bekezdés).

Az Szt. 24. § (1) és (3) bekezdései alapján a szerző kizárólagos joga, hogy művét nyilvánosan előadja és hogy erre másnak engedélyt adjon. Előadás a mű érzékelhetővé tétele a jelenlévők számára. Nyilvános az előadás, ha az a nyilvánosság számára hozzáférhető helyen vagy bármely más helyen történik, ahol a felhasználó családján és annak társasági, ismerősi körén kívüli személyek gyűlnek vagy gyűlhetnek össze.

Az Szt. 25. § (1) és (4) bekezdései alapján az írók, a zeneszerzők és a szövegírók képviselőjében a már nyilvánosságra hozott zenemű és irodalmi mű nyilvános előadásának engedélyezésére és az ennek fejében fizetendő díj mértékére vonatkozóan közös jogkezelő szervezet köt szerződést a felhasználóval, kivéve, ha a szerző a Kjkt. 18. § (1) bekezdése szerinti tiltakozó nyilatkozatot tett. Az (1) bekezdésben szabályozott esetekben a tervezett felhasználást és a már megkezdett felhasználás megváltoztatását a felhasználó köteles az (1) bekezdésben említett közös jogkezelő szervezetnek előzetesen bejelenteni. Ez a szervezet a felhasználást a helyszínen ellenőrizheti.

Az Szt. 25. § (5) bekezdés (2) fordulata (6) bekezdése alapján egyéb esetekben a díjfizetésre legalább negyedéves időszakra – ennél rövidebb időnyellegű üzemeltetés esetén pedig az üzemeltetés teljes időtartamára – kell előzetesen jogot szerezni a felhasználásra. Ha a felhasználó nem tesz eleget a (4) bekezdésben szabályozott bejelentési kötelezettségének és ennek következtében a közös jogkezelő szervezet csak az ellenőrzés során szerez tudomást a felhasználásról, a közös jogkezelő szervezet ellenőrzési költségeinek fedezésére az egyébként járó díjazáson felül költségátalányt kell fizetni, amelynek összege a fizetendő díj összegével egyezik meg (BDT2008. 1793.).

Felhasználási szerződés hiányában folytatott zeneszolgáltatás olyan jogosulatlan felhasználást valósít meg, amelynek alapján az Szt. 94. § (1) bekezdés e) pontja szerinti polgári jogi igény érvényesítésére nyílik lehetőség. Ennek következtében a jogosulatlan felhasználó köteles a jogsértéssel elért gazdagodás megtérítésére, amelynek minimális összege a jogszerű felhasználás esetén járó díj (Szegedi Ítéltábla Pf.20.180/2015/4.).

Jelen esetben a felperes mint közös jogkezelő szervezet és az alperes között zenemű és irodalmi mű nyilvános előadásának engedélyezésére vonatkozóan szerződés nem jött létre. Az alperes a tervezett felhasználást előzetesen a felperes felé nem jelentette be. A felperes az Szt. 25. §-ának (4) bekezdése alapján a felhasználást a helyszínen jogszerűen ellenőrizte. Az ellenőr 2015. április 23. napján megállapította, hogy a nyilvános előadás az alperes üzlethelyiségében televízió, illetőleg

számítógép útján valósult meg. A későbbi ellenőrzések (2015. július 22., 2016. december 21.) a gépzene szolgáltatás eszközeként a televíziót, illetve egyéb kategóriába sorolt eszközöket jelölték meg. Az ellenőrzésekről felvett adatlapokat az alperes jelenlévő képviselői minden esetben aláírták. Az egységes bírói gyakorlat szerint, ha a nyilvánosság számára nyitva álló helyiségekben zeneszolgáltatásra alkalmas eszközt helyeznek el, a zenefelhasználást vélelmezni kell (BH1992. 98., Szegedi Ítéletábra Pf.20.224/2009/3.). A vélelem értelmében úgy kell tekinteni, hogy az adatszolgáltatási lap aláírásától kezdődően folyamatos zeneszolgáltatás történik az adott üzlethelyiségben mindaddig, amíg annak megszűnését a jogkezelőnek a felhasználó be nem jelenti. Az alperes az adatlapok tartalmával ellentétben azt állította, hogy az ellenőrzések alkalmával az alperes üzletében zeneszolgáltatásra alkalmas eszközök nem voltak. Az adatlapon televíziókészülékként a két Panasonic monitor hibásan került megjelölésre, álláspontja alátámasztásául csatolta az üzlethelyiség megnyitásakor az ott lévő eszközökre a tulajdonossal megkötött használatbavételi szerződést, melyben a két Panasonic készülék plazma monitorként került feltüntetésre. A Panasonic monitorok kapcsán az alperes azzal érvelt, hogy azok beépített hangszórókkal, rádió, tv tunerrel nem rendelkeznek, azaz nem alkalmasak tv és rádió adás vételére, valamint hang továbbítására. Álláspontjának erősítésére becsatolt G Számítástechnikai Szaküzlet véleményét. Az alperes állította továbbá, hogy az üzlethelyiségben zeneszolgáltatás kizárólag a D Kft. digitális egyutas berendezésén keresztül valósul meg, a berendezés csak a D Kft. által biztosított közvetlen jogkezelésű zeneállományt használja. Az alperes életszerűtlennek tartotta, hogy egyidejűleg a D Kft. egyutas berendezését, illetve a plazma monitorokat is zene szolgáltatására használná.

A perben meghallgatott (**szakértő tanú neve**) szakértő tanú az alperes állítását annyiban megerősítette, hogy a 2 db multimédiás monitor önmagában valóban nem alkalmas médiatartalom megjelenítésére, azonban a monitorokban lévő kiépített csatlakozási pontoknak köszönhetően kis költséggel, egyszerűen, különösebb technikai ismeret nélkül kép- és zene szolgáltatására alkalmassá tehetők.

A bíróság álláspontja szerint az alperes által igénybe vett D Kft. által rendelkezésre bocsátott digitális egyutas berendezés nem zárja ki annak lehetőségét, hogy azon kívül az üzlethelyiségben más módon, így a médiatartalom szolgáltatására alkalmassá tett plazma monitorokon keresztül is gépzene szolgáltatás történjen. Ezt az álláspontot támasztja alá az alperesi előadás is, hiszen a 6. sorszám alatti jegyzőkönyvben maga az alperes állította, hogy a plazma monitorokat biliárd bajnokság és a Paprika Tv képi megjelenítésére használták, illetve a 10. sorszám alatti alperesi beadványban az alperes úgy nyilatkozott, hogy számítógép segítségével alkalmassá tett plazma monitorokon löversenyeket, biliárd mérkőzéseket és pankrációt jelenítettek meg. A plazma monitorok tehát nem csak alkalmassá tehetők, hanem valójában alkalmasak is voltak médiatartalom megjelenítésére, hiszen azokat az alperes tv adások, internetes közvetítések sugárzására ténylegesen használta.

A D Kft. által rendelkezésre bocsátott eszköz önmagában zene lejátszására nem alkalmas, ahhoz erősítőt, hangfalakat kell csatlakoztatni. Ahhoz tehát, hogy ezen keresztül zeneszolgáltatás történjen, hang továbbítására való eszközzel is kellett rendelkeznie az alperesnek.

A használatbavételi szerződés a két plazma monitor mellett, az átadott ingóságok között 1 db hifi erősítőt, 1 db mini PC-t, 4 db hangfalat, 1 db aktív mélylédát is tartalmazott. Az alperesnek tehát az üzlethelyiségben rendelkezésére álltak azok az eszközök (erősítő, hangfalak, számítógép), amelyek segítségével a plazma monitorokon keresztül is a zeneszolgáltatás megvalósulhatott.

A perben az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy minden kétséget kizáróan a részéről zenefelhasználás nem történt. Az alperes által becsatolt okirati bizonyítékok ennek megállapítására nem voltak alkalmasak, ugyanakkor a perben meghallgatott szakértő tanú egyértelműen úgy foglalt állást, hogy az alperes üzlethelyiségében található eszközök, így különösen a plazma monitorok

médiatartalom szolgáltatására alkalmassá tehetők. Arra vonatkozóan pedig maga az alperes szolgáltatott adatot, hogy a plazma monitoron keresztül a médiaszolgáltatás meg is valósult.

Az ítélet tábla álláspontja szerint mindezekre figyelemmel a felperes szerzői és szomszédos jogi díjigénye teljes egészében megalapozott.

Az alperes a kereset összecszerűségét nem vitatta, a szomszédos jogi díjigényt el is ismerte.

Az elsőfokú bíróság a felperes kereseti kérelmének megfelelően marasztalta az alperest a perbeli időszakban felmerült szerzői jogdíjban, míg az alperes által elismert szomszédos jogi jogdíjban az alperes marasztalását – bár ez az ítélet rendelkező részéből nem tűnik ki – lényegében mellőzte. Az ítélet indokolásában kifejtette, hogy ennek oka az volt, hogy az alperes a követelést elismerte.

A felperes fellebbezésében helyesen hivatkozott arra, hogy az 1952. évi Pp. 213. §-ának (1) bekezdése alapján az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre. Az elsőfokú bíróságnak a felperes által érvényesített szomszédos jogi díjigény kapcsán az ítélet rendelkező részében is megjelenített döntést kellett volna hoznia. Az alperes a szomszédos jogi díjra vonatkozó kereseti kérelmet elismerte – de azt az eljárás során nem fizette meg – ezért az elsőfokú bíróságnak már az alperes elismerésére figyelemmel minden további bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül marasztalni kellett volna az alperest 96.532,- forint szomszédos jogi jogdíj összegében is. Az elsőfokú bíróság az elsőfokú eljárás lényeges szabályát megsértette, azonban a rendelkezésre álló adatok alapján az eljárás megismétlésére, illetőleg kiegészítésére nem volt szükség, a felperes fellebbezése érdemben is elbírálgató volt. Mindezek alapján az ítélet tábla a Pp. 253. § (2) bekezdés szerint az elsőfokú bíróság ítéletét részben és akként változtatta meg, hogy az alperest terhelő marasztalási összeget 413.022,- forintra felemelte.

Az elsőfokú bíróság a marasztalási összeg után megállapított kamat mértéket nem a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően határozta meg, ezért az ítélet tábla a felemelt marasztalási összeg után járó késedelmi kamatot – a felperes fellebbezési kérelmével összhangban – a Ptk. 6:47. §-ának (1), (2) és (4) bekezdéseiben írt rendelkezések szerint pontosította.

Az elsőfokú bíróság a felperes kereseti kérelmén túlterjeszkedett, amikor a felperesnek járó perköltség összegét – az általa felszámított közjegyzői díjat és illetéket – a felperes által megjelölt összegnél magasabb összegben állapította meg.

Az ítélet tábla erre figyelemmel a közjegyzői díjból és illetékből álló elsőfokú perköltség összegét a felperes által megjelölt 25.151,- forintra leszállította.

Az alperesnek a kereset teljes elutasítására irányadó fellebbezése alaptalan volt, ezért az ítélet tábla egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyta.

A bíróság kötelezte a felperest az Itv. 74. §-ának (2) bekezdése alapján leletezés terhével 15.000,- forint fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

Az alperes teljes egészében pervesztes lett, ezért a bíróság kötelezte a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján a felperes fellebbezési eljárással felmerült költségei, így a 15.000,- forint fellebbezési, 5.000,- forint csatlakozó fellebbezési eljárási illeték, valamint a felperest képviselő jogtanácsos a Pp. 67. §-ának (2) bekezdése alapján alkalmazandó 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (2) bekezdés a) pontja szerinti arányos díjának megfizetésére.

Szeged, 2018. szeptember 20.

Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó s.k.. Gál Marianna s.k.
a tanács elnöke előadó bíró

. Dobler László s.k.
táblabíró

A kiadmány hitelül:
Czirokné Horváth Gabriella
tisztviselő